

Po poteh II. grupe odredov

Zapisi ob peklenskemu tempu

Nič kaj vzpodbudno deževno jutro. Ob uri, ko bi morali iti, se mi je zdelo, da nas je izredno malo. Toda ko smo končno le krenili in se nagnili na „krpana“, sem imel občutek, da nas je veliko preveč. Do Zaloge smo se peljali (pa tudi malce čolnarili bi lahko, saj je bilo pod zalozkim podvozom vode za malo Zbiljsko jezero), od tam naprej pa — pot pod noge. V lepi koloni smo se pomikali naprej. Tri čete, vsaka je štela nekaj nad dvajset ljudi, v vrsti po dva, med četami pa kakih dvajset metrov presledka. V zadnji četi, kjer je bilo najbolj veselo, je igrala harmonika, peli pa so tako, kot bi vse življenje ne počeli drugega.

Tudi v drugi četi so peli a še bolj so se drli, naj vendar malce upočasnimo tempo. Le-ta je bil morda res nekoliko prehiter, a zastavonošam se ne zlepa ne zgrda ni dalo dopovedati, da nismo na tekmovalju hitre hoje, temveč na pohodu. V takšnem, da ne rečem peklenskemu tempu smo prišli do spomenika, kjer je Franc Mazovec-Risto s svojim bratom ubil prvega nemškega vojaka v naši občini. Povedal nam je, kako se je to zgodilo. Ne vem zakaj, toda vso zadevo sem si predstavljal veliko bolj spektakularno in kar malce razočaran sem bil, da to ni bilo tako, kot sem si predstavljal. Igor, ki je bil tudi z nami, pa si ni mogel kaj, da se ne bi pošalil in nas je takoj vprašal, kdaj je počil drugi strel. „Štos“ smo sicer že poznali, toda vseeno nas je presenetil, saj nihče med nami ni pomislil, da se šali. In tako smo zvedeli tudi za drugi strel, ki je počil takoj za prvim.

Tempo je na vzponu malce popustilo, vendar smo kljub temu prišli na Janče veliko pre zgodaj. Tako smo imeli več časa za pripravo programa, ki naj bi ga imeli ob tabornem

ognju in na partizanskem mitingu.

Po večerji (bila je odlična za tistega, ki že vsaj teden dni ni jedel, a takih med nami ni bilo) se je začel partizanski miting. Igor nas je prijetno zabaval in včasih nas je ob njegovih pikrih kar zmrazilo. Zato smo se od odra raje pomaknili k tabornem ognju. Tudi tam je Igor skrbel za prijetno razpoloženje. Lado pa nam je pripovedoval o časih, ko je prenašal pošto za glavni štab partizanske vojske.

Zvečer so se pričele naše težave. Ker smo morali naslednje jutro zgodaj vstati, smo nameravali tudi bolj zgodaj zaspati. Pa smo imeli težave z „mamo“, ki je hotela kar se da več „kasirati“ in ni prenehala točiti, kot smo se zmenili. Namesto ob pol enajstih smo šli spat šele ob dvanajstih.

Zdelo se mi je, da sem šele zaspal, pa sem se že moral zbuditi. Slabe volje sem bil, dokler nisem videl, kako čudovito vreme je. Ljubljanska kotlina se je kopala v megli, zato pa smo lahko videli Triglav, Kamniške alpe, Šmarno goro (samo oba vrha, saj je bilo podnožje v

megli), in vse okoliške hribe. Po zajtrku smo odšli na pot. Po kakšnih poteh smo hodili! Kot pravi partizani. V koloni po eden smo hodili po blatu in vodi pa po rosi travi in če je nanese, smo od časa do časa zašli tudi na pot. Tudi zgubili smo se za hip. Malce po pol deseti smo prišli v Litijo.

O tem, kaj se je dogajalo v

Litiji, pa ste najbrž že veliko brali, zato vam tega ne bi podrobneje opisoval. Povem lahko le to, da je bil pohod dobro pripravljen, da razen spanja ni bilo nobenega spodrsjlaja in da smo postali dobri tovariši. Še se bomo videli, saj v kratkem pripravljamo spet nov pohod.

i. g.

MLADI NA POHODU

OK ZMS Ljubljana Moste-Polje je 7. in 8. septembra organizirala pohod po poteh borcev II. grupe odredov, in sicer iz Ljubljane do Janč in naprej v Litijo na zbor aktivistov OF litijskega okrožja.

Pohoda so se udeležili mladi iz večine aktivov mladih delavcev, šol, krajevnih skupnosti, taborniki, člani počitniške zveze in brigadirji delovne akcije SAVA 74, katere je predstavljala brigada Toneta Tomšiča (slednjo je tudi letos organizirala OK ZMS Ljubljana Moste-Polje in je bila 6-krat udarna). Mladim pohodnikom se je na Jančah priključila tudi močna pohodna enota, sestavljena iz zastopstev litijskih mladinskih aktivov.

V dveh dneh pohoda so mladi doživeli veliko novega — plemenitega: urejali so spomenike ob poti, pogovarjali so se z bori II. grupe odredov, spoznavali topografijo, se učili ravnati s kompasom, poslušali predavanja o pomenu splošnega ljudskega odpora. Kres in kulturni program ob njem ter velik partizanski miting za vse prebivalce janske okolice pa je bil prvega

dne tisti višek, ki je dal pohodu množično obeležje in je pokazal, da mladi in starejši zaupajo v našo programsko usmeritev, ki se izpričuje vsakodnevno in o kateri razpravljamo tudi v tem času, pred kongresom ZSM Slovenije.

Tako kot ob spomeniku v Zalogu in na Tujem grmu so pohodniki položili venec tudi pred spomenikom padlih borcev NOB v Litiji ter nato s pesmijo HEJ BRIGADE korakali skozi mesto proti prireditvenemu prostoru zbora aktivistov OF litijskega okrožja. Na tem pohodu so mladi pokazali najplemenitejšo vrlino — vrlino, ki krepijo tovarštvo, nesebičnost, bratstvo in enotnost mladih, negujejo revolucionarne tradicije. Seveda se mladi prav zaradi tega radi odločajo za pohodne aktivnosti. Ne nazadnje pa s preverjanjem svojih telesnih sposobnosti v načrtnem in organiziranem gibanju, ob pridobivanju teoretičnega znanja kujejo najplemenitejši smisel SLO: varovanje domovine.

L. GARBAJS

Aktivnost združenja rezervnih vojaških starešin Moste-Polje

Mladi radi streljajo

V okviru načrtov in programov republiškega odbora ZRVS je občinski odbor ZRVS Moste-Polje napravil svoje delovne načrte in programe za leto 1974. V njih je prevladalo nadalnje usposabljanje rezervnih vojaških starešin, predvsem tistih, ki so to po zakonu dolžni storiti zaradi dobrega opravljanja svojih vojnih dolžnosti.

Novost v letošnjem programu pa je bilo streljanje z vojaško pištolo in uvedba čimveč praktičnega reševanja taktičnih nalog v kombinaciji s teorijo po izpitnih vprašanjih. V ta namen je občinski odbor kupil pištolo in potrebno strelivo zanje. Streljanje je bilo v načrtu aprila in maja, za strokovno-teoretsko pripravo pa so bila predvidena skupna predavanja v domu JLA. Vrh vsega je bil predviden taktično-orientacijski pohod, kombiniran s taktičnimi nalogami in teoretskimi vprašanji, in sicer v mesecu juniju. Za jesen pa so poleg udeležbe na raznih vajah enot JLA, teritorialnih in partizanskih enot v načrtu tudi obiski enot JLA zaradi spoznavanja z oborožitvijo in raznimi bojnimi sredstvi.

Realizacije tega programa so se lotili zelo resno, vodilno vlogo je prevzel — ob sodelovanju krajevnih odborov ZRVS — občinski odbor ZRVS. Vsi starešine so dobili celotni program, tako da vsi vedo, kdaj in kaj je bilo storjeno, kje je kdo dolžan in kje lahko prostovoljno sodeluje.

Začelo se je s predavanji v domu JLA. Bila so kar dobro obiskana. Iz naše organizacije je bilo na teh predavanjih 950 starešin ali 76 % celotnega sestava. Da bi bilo teoretsko znanje še bolj utrjeno, so bili po krajevnih organizacijah ZRVS organizirani seminarji. Nanje so bili vabljeni vsi tisti, ki jim je bilo to potrebno za končne izpitne naloge.

Medtem je bilo že organizirano streljanje s pištolo. Ker je bilo to prvič, je bila organizacija in priprava na strelišču posvečena še posebno pozornost, da ne bi prišlo do kakšne nesreče. Pred začetkom so bili vsi starešine še enkrat seznanjeni s podatki in načinom delovanja pištole, saj je bil del starešin, predvsem mlajših, prvič na streljanju s pištolo. Zanimanje za streljanje je bilo veliko, na strelišče je prišlo 950 starešin, celo nekateri, ki niso bili dolžni priti.

Občinski odbor je za to akcijo v sklopu pripravil mladine za SLO in v dogovoru z raznimi organizacijami mladih in občini uspel, da so prišli na strelišče tudi mladinci: 40 mladih fantov in deklet je bilo tako prvič seznanjenih s taktično-tehničnimi lastnostmi pištole in po kratki vaji so vsi z njo tudi streljali. Nekateri mladinci so dosegli zelo dobre rezultate, celo boljše od nekaterih starešin. Bili so nadvse zadovoljni in

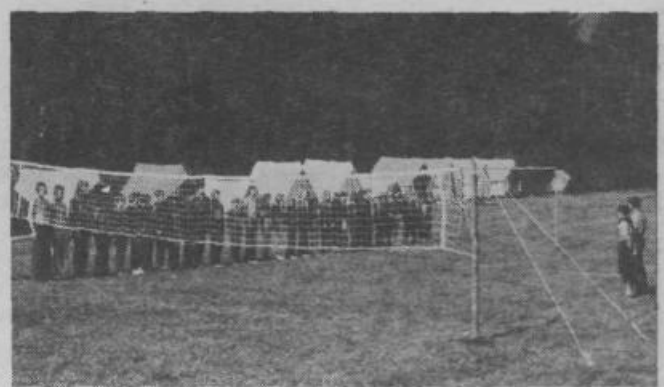
Pod platneno streho v Bohinju

Po nekaj letih smo se zopet odločili, da preživimo dneve pod platneno streho v Bohinju. Tabor smo postavili na gozdni jasi v Ribčevem lazu. Čeprav je kraj znan po veliki vlažnosti, nas je prav prijetno presenetil: deževalo je samo dvakrat, tako smo se pošteno naužili gorskega sonca in se naplavali v toplem jezeru.

Vendar nismo cele dneve ležali na soncu kot martinčki in plavali v vodi kot ribe, ampak smo se učili tudi bivanja v gozdu: gradili smo bivake, postavljali ognjišča, učili smo se kurjenja najrazličnejših ognjev, orientacije, potnih znakov... Da bi bilo naše bivanje v Bohinju prijetnejše, smo prirejali tudi izlete v okolico in na bližnje hribe. Ob večerih pa smo posedeli okoli tabornega ognja in proti nebu se je razlegala pesem: „Tam ob ognju našem, si sežemo v roke, plamen neugašen nam je srce...“

Dnevi so hitro minevali in prekmalu je prišel dan slovesa. Za nami je še en tabor in spomin na prijetne trenutke, ki smo jih preživeli v gozdu. Za prijetno bivanje pod šotori pa se moramo zahvaliti živilskemu kombinatu Zito, kolinski tovarni hranil, tovarni baterij Zmaj in Emoni — mesni industriji Zalog, ki so nam priskočili na pomoč pri organizaciji in izvedbi tabora.

ZA TABORNIŠKI ODRED ČRNI MRAV MUC

Člani taborniškega odreda Črni mrav ob tabornem ognju nekje v Bohinjskem kotu (zgoraj) in jutranja smotra v taborišču (spodaj)

Na pohodu so se mladi seznanili s pomembnimi dogodki iz naše slavne polpretekle zgodovine. Skratka, združili so prijetno s koristnim

Vsebinska usmeritev naše skupnosti

Nadaljevanje s 1. strani

mičnimi prispevki komentirati ukrepe, ki jih izvajata skupščina in IS. Mimo tega bodo včasih zaželele tudi bodice, humoreske, glose, koserije. Vse to se da poljubno ilustrirati z zanimivimi in izvirnimi karikaturnimi, ki naj pritegnejo bralčevo pozornost.

Zanimivi bodo tudi pogovori z delegacijami v obliki miniaturne okrogle mize; tedaj naj bi imeli delegati priložnost konfrontirati svoja stališča in v sproščeni razgovoru izmenjati stališča do konkretnih problemov. Sodimo, da bi morali v vsaki številki objaviti pogovor vsaj z dvema delegacijama. Sem sodijo še intervjuji s posameznimi delegati.

Čimprej bo moral na straneh delegatske tribune zaživeti tudi koticček za usposabljanje delegatov. Vodil naj bi ga strokovnjak. Le-ta bi bil delegacijam najboljši svetovalec. Dajal bi odgovore na njihova vprašanja in različne praktične napotke, nasvete, jih opozarjal na njihove pravice in dolžnosti ipd.

KADROVSKA PROBLEMATIKA

Tako zasnovan koncept glasila pa nedvomno terja tudi kadrovske okrepitve v uredništvu, v katerem je doslej delala ena sama oseba in še ta le s polovičnim delovnim časom. V bodoče naj bi list izhajal dvakrat mesečno. Delovna skupina je pripravila novo sistemizacijo delovnih mest v uredništvu:

- glavni (odgovorni) urednik — s skrajšanim delovnim časom,
- tehnični urednik — s polnim delovnim časom,
- novinar — s polnim delovnim časom,
- lektor in korektor — s skrajšanim delovnim časom in
- administratorka — blagajničarka — s polnim delovnim časom.

FINANČNA PROBLEMATIKA

Novi koncept nedvomno terja tudi primerne prostore, opremo in znatno večja finančna sredstva. Pri dosedanjih zasedbi

delovnih mest v uredništvu so skupni stroški za izdajanje ene številke Naše skupnosti znašali 29.981 dinarjev. Z novo kadrovskega zasedbo se bodo zvišali na 35.436 dinarjev. Razlika znaša 5555 dinarjev. Če bi letno izdali 20 številk namesto sedanjih 11, bi to veljalo približno 700.000 dinarjev (seveda pri sedanjih cenah).

Nedvomno bi gornji znesek premočno obremenil že tako obremenjen občinski proračun. Zato se zavzemamo za še druge vire financiranja. Eden od teh je, da bi povsem opustili dosedanj način zbiranja reklamnih oglasov in namesto tega predložili sklenitev samoupravnega sporazuma med ustanoviteljem, družbenopolitičnimi organizacijami, samoupravnimi interesnimi skupnostmi in TOZD. Računamo, da bi s tega naslova lahko zbrali 20 do 30 % sredstev letnega proračuna.

Kot je rečeno, bo o vsej tej problematiki zavzela dokončno stališče občinska skupščina na novembrski seji.

ff

Javna
skladišča

LJUBLJANA
ŠMARTINSKA CESTA 152

FRANJO BAVEC